

[Karl Olsen.]

Som jeg før bemærkede, dækker de ændringer, forslaget rummer, ikke det, vi fra konservativ side har stilet imod. Det kan ikke være det høje ting ubekendt, hvad der har været konservatismens politik på dette område. Vi har givet udtryk derfor ved forskellige lejligheder at stille ændringsforslag gående ud på at føre flest mulige reguleringstillæg over på procentbasis, at få løst de samgiftes og de ugiftes lønningsproblemer og få givet pensionisterne ligestilling med de aktive tjenestemænd med henblik på det midlertidige løntillæg. Finansministeren har ikke på indeværende tidspunkt ment at kunne imødekomme disse konservative synspunkter under henvisning til hele den øjeblikkelige økonomiske situation, og det konservative folkepartis rigsdagsgruppe har ikke ment at burde belaste den øjeblikkelige politiske situation ved stærkere, end sket er, at føre disse vore krav frem. At den højtærede finansminister erkender problemernes tilstedeværelse, fremgår af hans fremsættelsestale, i hvilken ministeren bl. a. siger, at overgangen til det midlertidige løntillægs regulering på procentbasis af grundlønnen var sket

„for at modvirke den nivellering, der er sket i de senere år, fordi reguleringstillæggene for store og små grundlønninger ikke afviger særlig meget fra hinanden“, og senere i sin tale siger ministeren:

„Det må jo erindres, at den ekstra pristigning i det sidste år yderligere har forrykket de højere tjenestemænds relative stilling til skade for disses sociale standard, men vel i det lange løb også til skade for statstjenesten, idet man ikke kan vente at bevare den fornødne kvalificerede arbejdskraft uden at betale lønninger, som modsvarer værdien af de pågældendes ydelser.“

Disse betragtninger ligger jo i udpræget grad på linie med, hvad jeg ved gentagne lejligheder som mit partis ordfører har fremført. Jeg beklager, at den højtærede minister ikke har ment ved denne lejlighed at kunne medvirke til problemets løsning, men når vi fra konservativ side har kunnet acceptere dette, er det på grund af ministerens løfte om, at han vil nedsætte et udvalg af sagkyndige og interesserede til at undersøge de rejste problemer. Jeg tør måske regne med, at den højtærede minister med „interesserede“ har tænkt på medlemmer af dette høje ting eller, som mit partis ordfører udtrykte det:

„at de i finansudvalget repræsenterede partier vil få sæde i udvalget“.

Tjenestemændene er selvfølgelig ikke alene interesserede i det direkte tjenestemandsforslag, der er forelagt, om det midlertidige løntillægs forlængelse, men de er også interesserede i den samlede løsning, der vil finde sted gennem udformningen af alle de forelagte økonomiske forslag. Jeg skal ikke her ved første behandling gøre yderligere bemærkninger herom, men indskrænke mig til at pege på, at det, der vil være afgørende for tjenestemænds vurdering af den til sin tid skabte samlede løsning, vil være den balance, som denne måtte rumme med hensyn til byrdernes fordeling.

Med disse bemærkninger skal også jeg anbefale det foreliggende lovforslag, idet jeg regner med, at det kommer til behandling i lønningsudvalget.

Svend Jørgensen: Begrundelsen for det midlertidige løntillæg er jo den, at tjenestemændene skal have samme forholdsvise lønforbedring, som man har i de frie erhverv, altså at man skal opretholde ligevægten mellem disses lønninger og tjenestemandslønningerne. Det foreliggende lovforslag om for et år at forlænge det midlertidige tillæg, som udgør 6 portioner reguleringstillæg, kan mit parti ud fra den nævnte begrundelse tiltræde.

Medens lovforslaget i hovedsagen er uændret fra i fjor, foreslår den højtærede finansminister nu to ændringer. Den første, hvorefter tillægget fremtidig foruden af grundlønnen, alderstillæg og almindeligt pensionsgivende tillæg tillige beregnes af eventuelle pensionsgivende personlige tillæg m. v., er ikke af revolutionerende art, og den kan vi derfor også fuldt og helt tiltræde.

Den anden foreslåede ændring er, som den højtærede finansminister udtalte i sin fremsættelsestale, af noget større rækkevidde og ikke uden en vis principiel betydning. Medens man i fjor erstattede hver af de førnævnte 6 portioner reguleringstillæg med 3 pct. tillæg af grundlønnen m. v., med visse undtagelser for de lavest og de højest lønnede, foreslår man nu, at procentberegningen føres til tops, således at også de højest lønnede tjenestemænd får de fulde 6 gange 3, altså 18 pct., af den samlede pensionsgivende løn. Men da mange tjenestemænd, nemlig de, der befinder sig i de laveste lønklasser, ved en sådan generel ordning ville få mindre end de normale 6 portioners reguleringstillæg, foreslås det dog, at disses midler-